

Gods werk in het heden en de toekomst (1)

Mensen zijn vaak geïnteresseerd in de toekomst. Wat de toekomst betreft, kunnen we volkomen op onze Heer en Heiland vertrouwen. Wat mensen over de toekomst voorspellen, komt gewoonlijk niet uit. Wellicht komt de weersvoorspelling voor morgen wel uit. Voor zo'n korte termijn kan men soms wel zaken voorspellen, maar op langere termijn is dat niet mogelijk.

Als gelovigen beschikken wij over het profetische Woord, wat zeer vast is (2 Petr. 1:19). Dit betekent, dat het volkomen betrouwbaar is, omdat het het Woord van de levende God is. Hij is de Schepper van hemel en aarde. Hij heeft ons in Zijn Woord meegedeeld wat Zijn plannen zijn. Daarom is het belangrijk om dat Woord -met een open hart- te onderzoeken, want op die manier krijgen we zicht op de toekomst.

In deze korte studie gaan we in het Woord onderzoeken wat het plan van God is voor het heden en de toekomst. Met "heden" bedoelen we de tijd in het heilsplan, waarin wij (de gemeente; het lichaam van Jezus Christus) leven. God heeft een plan gemaakt, wat uit verschillende fasen (bedelingen) bestaat. Wij leven nu in de fase van Gods heilsplan, waarin de Heer in het verborgene werkt. Hij werkt nu niet zichtbaar in deze wereld. Dat wordt ons met name in de brieven van Paulus uitgelegd. God doet momenteel een werk in het verborgene; aan de gemeente, het lichaam van Christus. De gemeente is een volk, wat voor de hemel bestemd is. Dat is de grote uitzondering. De zegeningen van God zijn bestemd voor gelovigen op aarde. Dat geldt voor Israël, maar ook voor alle andere volkeren. Mensen, die tot geloof komen sinds de opstanding van Christus, maken deel uit van de gemeente, die een hemelse roeping heeft.

Het "heden" heeft in deze studie dus betrekking op de tijd van de gemeente. Dit is de tijd vanaf de opstanding van Christus tot aan de opname van de gemeente. In deze tijd werkt God in het verborgene. Hét principe van deze tijd is "genade". De gemeente bestaat uit gelovigen uit jood en heiden; verspreid over de gehele wereld. Als de gemeente compleet is, wordt zij opgenomen naar de hemel (1 Thess. 4:13-18). Daarna gaat God verder met Zijn plan m.b.t. de wereld.

In deze studie verstaan we onder "toekomst" de tijd na de gemeente. De toekomst begint dus bij de opname van de gemeente. Als de tijd van de gemeente voorbij is, gaat God verder met Zijn plan. Het eerste onderdeel daarvan is m.b.t. Israël. Daarna doet God een werk aan de overige volkeren (Hand. 15:14-18). Het loopt erop uit, dat er een zichtbaar koninkrijk op aarde zal worden opgericht, waarvan Christus de Koning is. Het is een eeuwig koninkrijk, maar het begint met een periode van 1000 jaar nog in deze oude schepping. Het is een periode, die voor de mens heel aangenaam is. In dat koninkrijk zal er alleen vrede zijn; geen oorlog meer. In die tijd zal de Heer Zelf op aarde regeren; vanuit Jeruzalem. In Ps. 48 wordt Jeruzalem "de stad van de grote Koning" genoemd. Dan is Jeruzalem de stad van de Waarheid (Zach. 8:3). Deze termen gaan momenteel niet op voor die stad.

Vanuit de Bijbel gezien, is er een hoopvolle toekomst. De Bijbel is het Woord van God en dat Woord is uitermate betrouwbaar. Jes. 46:9,10:

9 Gedenkt der vorige dingen van oude tijden af, dat Ik God ben, en er is geen God meer, en er is niet gelijk Ik;

10 Die van den beginne aan verkondigt het einde, en van ouds af die dingen, die nog niet geschied zijn; Die zegt: Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn welbehagen doen.

Buiten de God van de Bijbel is er geen God. Er zijn wel mensen, die andere goden aanbidden (in allerlei religies), maar dat zijn geen goden. De Bijbel leert: er is één God! Niets is met die God te vergelijken! Niets en niemand staat op dezelfde hoogte als God, de Schepper van hemel en aarde. Door het geloof in Jezus Christus is Hij ook onze God.

In de Bijbel verkondigt die God het einde. Ver van te voren heeft God vastgesteld wat er in de toekomst gaat gebeuren. Dat heeft Hij ons in de Bijbel meegedeeld. Inmiddels zijn veel dingen, die Hij voorzien heeft, vervuld. Er was bijvoorbeeld voorzien, dat eenmaal “het Zaad van de vrouw” zou komen (Gen. 3:15). Dat Zaad zou de kop van de slang vermorzelen. Het zou duizenden jaren duren voordat dit Zaad kwam. Inmiddels leven wij zo’n tweeduizend jaar na de komst van dat Zaad, de Here Jezus Christus. Hij heeft de kop van de oude slang vermorzeld.

Uit profetieën, die reeds zijn vervuld, leren we, dat God Zijn Woord bewaarheidt. De conclusie zou dan behoren te zijn, dat de profetieën, die nu nog toekomst zijn, óók vervuld zullen worden. Onze God is waarachtig. Hij volvoert Zijn Woord. De Bijbel is duidelijk over de natuurlijke mens. Ieder mens is een zondaar (Rom. 3:9). Daarom is de mens leugenachtig. God is echter geen man, dat Hij liegen zou (Num. 23:19). Wat Hij voorzien heeft, zal Hij doen!

Het is een voorrecht, dat we die God mogen leren kennen door het geloof in de Here Jezus Christus. Hij is de Weg en de Waarheid en het Leven. Door Hem kunnen we bij de Vader in de hemel komen. Het enige, wat nodig is, is geloof. Wanneer je in geloof je vertrouwen op Hem stelt, ontvang je de Heilige Geest in je hart. Die Heilige Geest leert ons om de Bijbel te begrijpen. Wie de Heilige Geest niet heeft, kan de Bijbel lezen, maar hij/zij begrijpt er niets van. Het is een gesloten Boek. Wanneer iemand tot geloof komt, gaat de Bijbel open en kan hij/zij het Woord van God leren begrijpen; óók wat betreft de toekomst. Er is nog een toekomst weggelegd voor het volk Israël. Er is nog een toekomst voor de overige volkeren weggelegd. Uiteindelijk zal er een nieuwe schepping komen, waarin gerechtigheid zal wonen.

De algemene visie binnen het christendom is, dat de Here Jezus eenmaal zal wederkomen om te oordelen de levenden en de doden. Daarna begint de nieuwe schepping. Dan gaan alle gelovigen, die ooit geleefd hebben, de nieuwe schepping binnen. Wanneer we de Bijbel onderzoeken, zal blijken, dat er méér van te vertellen valt. De Here Jezus komt niet slechts aan het eind van de heilsgeschiedenis, maar veel eerder. Hij komt bijvoorbeeld op de Olijfberg (Zach. 14:4). Zijn voeten zullen op de Olijfberg staan. Die komst is speciaal ter verlossing van Zijn volk; het joodse volk, wat zich dan in het land bevindt. Op dat moment is het land en Jeruzalem verwoest ten gevolge van de grote verdrukking (Matth. 24). In haar grote nood zal het overblijfsel, wat zich dan in Jeruzalem bevindt, de Naam des HEEREN aanroepen. Dan zal Hij verschijnen op de Olijfberg om dat overblijfsel te verlossen.

Vervolgens zal de Heer ook t.b.v. de overige volkeren verschijnen. Hij zal de dan levende mensheid oordelen vanaf de troon Zijner heerlijkheid (Matth. 25:31 v.v.). Aan het eind van de hele heilsgeschiedenis zal Hij oordelen vanaf de grote witte troon, waarna de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde zullen verschijnen.

Feitelijk is de nieuwe schepping begonnen bij de opstanding van Christus. Hij is de Eerstgeborene uit de doden (Kol. 1:18). Wie sinds de opstanding van Christus tot geloof is gekomen, is een nieuwe schepping in Christus (2 Kor. 5:17). Het nieuwe leven, wat wij ontvangen hebben, behoort reeds bij die nieuwe schepping. Het is eeuwig, onvergankelijk leven.

De verzen uit Jes. 46, die we hierboven gelezen hebben, geven aan, dat God volkomen betrouwbaar is. Het is een voorrecht om Zijn Woord te mogen onderzoeken. Wanneer we de Bijbel onderzoeken, ontdekken we een bepaalde volgorde.

Zien wij vandaag de dag iets van het werk van God, wat lijnen heeft naar de toekomst? Er zijn wel bepaalde zaken te herkennen, hoewel het summier is. We dienen daar voorzichtig mee te zijn, opdat we niet gaan speculeren. We dienen in de eerste plaats het Woord van God te onderzoeken. Wanneer we dat uit geloof doen, zullen we ook in het heden bepaalde zaken herkennen, die voor de toekomst van belang zijn. Enkele voorbeelden:

- In 1948 is de joodse staat tot stand gekomen. Dat is niet Gods werk! Het is wel wat God in Zijn Woord voorzegt heeft (Ezech. 37:1 v.v.). Voor de vervulling van allerlei profetieën is het nodig, dat er weer een staat Israël is.
- Sinds het begin van de vorige eeuw zijn ook de landen rondom Israël op de kaart verschenen. Die staten waren eeuwen lang verdwenen, maar zijn er nu weer. Dit geldt bijvoorbeeld voor Iran, Irak en Jordanië. In de Bijbel bestaat Jordanië uit Edom, Moab en Ammon. Deze staten zijn nodig voor het vervullen van Gods heilsplan. Deze staten waren in de tijd van de Bijbel vijanden van Israël. Vandaag vinden we diezelfde vijandschap (in meerdere of mindere mate). Het is de strijd tussen de God van Israël en de god van de Arabieren; de god van de Islam. Soms zegt men, dat het dezelfde god is. Dat is niet juist. Het zijn elkaars tegenpolen!
- Steeds opnieuw steekt het vredesproces de kop op. Vanuit de Bijbel weten we, dat er een vredesverbond gesloten zal worden (Dan. 9:24-27; 1 Thess. 5:3). De staat Israël zal een verbond sluiten, maar het zal tot haar ondergang leiden. Er zal een verbond gesloten worden voor zeven jaren (een jaarweek), maar in het midden van die periode zal het verbond eenzijdig door de tegenpartij worden verbroken, waarna de grote verdrukking voor de joodse staat aanbreekt. De huidige staat Israël zal compleet verwoest worden. Dat willen wij niet, maar het is door God in Zijn Woord voorzegt.

Dit vredesproces, wat men steeds weer probeert vlot te trekken, is mensenwerk. Men wil via diplomatieke weg tot vrede komen. Dat heeft echter niets met de vrede van

God te maken. De vrede van God komt slechts op één manier: door geloof in de Here Jezus Christus. Dat geldt voor ons, maar het geldt in de toekomst ook voor Israël. Men krijgt alleen vrede wanneer men op de HEERE, hun God, vertrouwt. Dat was al voorzeggd vóórdát het volk het beloofde land binnen ging (Deut. 28). De joden bevinden zich momenteel onrechtmatig in het land. Het is te beschouwen als een kraakpand. Het is Gods land en Hij zal iedereen er uit zetten.

Dat is gelukkig niet het einde van het verhaal. Aan het eind van die grote verdrukking zal de Heer op de Olijfberg verschijnen om het gelovig overblijfsel te redden. Dan zal de Olijfberg scheuren en zal het overblijfsel door de gescheurde Olijfberg kunnen vluchten; naar Azal, Petra (Zach. 14:4,5). Van daaruit zal men onder leiding van Christus, de Messias, optrekken naar het beloofde land.

- De rampen in de wereld nemen toe, hetgeen door de Here Jezus reeds was voorzeggd (Matth. 24:7). Wanneer u een encyclopedie neemt en het aantal aardbevingen bekijkt, zult u zien, dat de frequentie ervan steeds meer toeneemt; ze worden ook steeds heviger. De Here Jezus heeft voorzeggd, dat dit slechts het begin der smarten is (Matth. 24:8). Het wordt dus nog erger. Wanneer namelijk de grote verdrukking aanbreekt (eerst over Israël, maar daarna ook over alle volkeren), dan komen de oordelen van God over deze wereld.

De Bijbel leert, dat deze wereld zwanger is. Naarmate het tijdstip van de geboorte nadert, worden de weeën heviger. De verlossing begint met het openbaar worden van de zonen Gods (Rom. 8:19-22). Daarna volgt de verlossing van het overblijfsel van Israël en vervolgens het overblijfsel van de overige volkeren. Dat gaat echter gepaard met oordelen. Dat is geen blijde boodschap. Er is echter wel een blijde boodschap: kom tot geloof in de Here Jezus Christus. Wie dat doet, ontvangt eeuwig leven.

- De globalisering. Alles wordt in steeds grotere verbanden gezien: de EU, de VN, wereldconferenties aangaande het milieu, kernwapens, de wereldeconomie. In het licht van de Bijbel is dit goed te plaatsen. Alles zal uiteindelijk namelijk uitmonden in één groot wereldrijk onder leiding van Babel. In het begin van de Bijbel lezen we al, dat Babel probeerde een weg tot God te creëren door middel van het bouwen van een toren; zonder geloof (Gen. 11). Men probeerde op die manier eenheid tot stand te brengen. God heeft dit verhinderd door hun taal te verwarren. Op grond van de profetieën uit bijvoorbeeld Openbaring weten we, dat Babel (Babylon) de hoofdstad van de hele wereld zal worden.
- De gezindheid van de mensen is de afgelopen decennia sterk veranderd. De mens wordt steeds harder en liefdelozer. Vroeger had men nog wel eens iets voor elkaar over. Tegenwoordig slaat/trapt men iemand bij het minste of geringste in elkaar. Ook dit heeft de Here Jezus voorzeggd (Matth. 24:12). De normale, natuurlijke liefde zal verdwijnen. Men zal alleen zichzelf liefhebben (2 Tim. 3:2,3). Het zal er zelfs toe lei-

den, dat naaste familieleden elkaar zullen overleveren (Matth. 10:21). De aanloop daarnaar zien we om ons heen gebeuren. De mensheid wordt steeds liefdelozer.

Dit zou ons als kinderen God dienen aan te sporen om elkander lief te hebben. Dat geldt in de eerste plaats voor broeders en zusters, want we maken deel uit van het lichaam van Christus. We zouden ook liefde behoren te hebben voor degenen, die nog geen deel uitmaken van het lichaam van Christus. We mogen hen het evangelie voorhouden. We mogen vertellen van de Here Jezus Christus, Die hen zó liefhad, dat Hij voor hun zonden is gestorven.

Deze voorbeelden geven aan, dat er ook vandaag de dag aanleiding is het Woord van God serieus te nemen, want dat Woord zàl vervuld worden. We gaan niet speculeren. We gaan de Bijbel bestuderen, om daaruit Gods plan te leren verstaan.

In deze studie zullen we slechts de grote lijnen van Gods plan bekijken. De Heer zegt zóveel in Zijn Woord, dat het ondoenlijk is, om alles te behandelen. Wanneer we de grote lijn van Gods heilsplan kennen, dan kunnen we Bijbelgedeelten beter begrijpen. Ook gebeurtenissen, die in de wereld plaatsvinden, kunnen we dan beter plaatsen. Andersom werkt het niet, hoewel dat veel wordt gedaan. Het is noodzakelijk om éérst het Woord van God te onderzoeken. Pas wanneer we dat Woord ons eigen hebben gemaakt, zijn we in staat dingen te herkennen.

We beginnen deze studie met Hand. 15, waar de volgorde duidelijk wordt aangegeven. In Hand. 15 vinden we een omschrijving van een bijeenkomst van apostelen; inclusief de apostel Paulus. Paulus en Bárnabas waren teruggekeerd van een zendingsreis. Er ontstond een discussie over het feit, of heidenen, die tot geloof kwamen, zich moesten laten besnijden of niet. Sinds de opstanding van Christus leven we onder het nieuwe verbond. Onder het nieuwe verbond gaat het niet meer om de besnijdenis of de voorhuid, maar om wedergeboorte (Gal. 6:15).

Hand. 15:8,9:

8 En God, de Kenner der harten, heeft hun getuigenis gegeven, hun gevende den Heiligen Geest, gelijk als ook ons;
9 En heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door het geloof.

“Hun” wijst op de gelovige heidenen. “Ons” wijst op de gelovige joden. De heidenen hadden de Heilige Geest op dezelfde manier ontvangen als de joden. God heeft geen onderscheid gemaakt tussen de joden en de heidenen. Beide groepen hebben een gereinigd hart ontvangen op grond van geloof in het verlossingswerk van de Here Jezus Christus. Men wordt niet gereinigd door eigen werken, noch door goed je best te doen, of de wet van Mozes te houden. Reiniging is er uitsluitend op grond van geloof in de Here Jezus Christus. Dan is men gerechtvaardigd voor God.

Hand. 15:10-12:

10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen?

11 Maar wij geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook zij.

12 En al de menigte zweeg stil, en zij hoorden Barnabas en Paulus verhalen, wat grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had.

Het juk, wat Petrus hier bedoelt, is de wet van Mozes. Die wet heeft niemand kunnen dragen. Petrus is hier heel eerlijk. De inzetten van het oude verbond waren te zwaar om te dragen, omdat ze op het vlees gelegd waren (Rom. 8:3). Wij hoeven die inzetten niet te houden, want we zijn onder het nieuwe verbond geplaatst. Bovendien: de wet van Mozes was aan Israël gegeven niet aan de heidenen. Petrus wijst hier op de genade van de Here Jezus Christus, waardoor zowel jood als heiden zalig kunnen worden. God biedt ieder mens genade aan; op grond van geloof en op grond van het volbrachte werk van de Here Jezus Christus op Golgotha. Het is alles genade! Het enige, wat nodig is, is geloof!

Vervolgens krijgen Paulus en Bárnabas het woord. Ze vertellen over de grote wonderen en tekenen, die God op hun zendingsreis heeft gedaan onder de heidenen (Hand. 13 en 14).

Nu volgt een gedeelte, waar we in deze studie wat langer bij stil zullen staan.

Hand. 15:13-18

13 En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij.

14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit *hen* een volk aan te nemen door Zijn Naam.

15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:

16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten.

17 Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet.

18 Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend.

Hand 15:13

“En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij.”

Nadat Paulus en Bárnabas zwegen, nam Jakobus het woord. Jakobus was de halfbroer van de Here Jezus. Hij was de oudste zoon van Jozef en Maria. Hij was een voorman binnen de gemeente te Jeruzalem. Hij nam vervolgens het woord. Hij haalde een aantal citaten uit de profetieën van het Oude Testament aan, om aan te tonen, dat die woorden van God op dat moment in vervulling gingen én in de toekomst nog in vervulling zullen gaan.

We vinden hier in een soort drieluik achter elkaar vermeld wat de volgorde in het heilsplan van God is. Daarmee wordt meteen antwoord gegeven op de vraag: “Wat doet God in het heden en in de toekomst?”. Het eerste onderdeel is, dat God éérs de heidenen bezoekt, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam. Daarna komt de wederkomst van de Here Jezus, want dat staat in vers 16: “Na dezen zal Ik wederkeren”. Na de tijd van de gemeente wordt de vervallen hut/tabernakel van David opgericht. Als derde worden de overige volkeren genoemd, die nà Israël de Heer zullen zoeken en behouden zullen worden.

De volgorde, die hier wordt aangegeven, wordt door God gehanteerd, want God houdt Zich aan hetgeen Hij in Zijn Woord heeft voorgezegd. Als wij plannen maken, gaat het vaak niet, zoals wij gepland hadden. Wij moeten onze plannen vaak aanpassen. Onze leuze is dan: “Als het niet kan, zoals het moet, dan moet het maar, zoals het kan”. We passen ons aan de situatie aan. Dat doet God niet! God heeft van te voren voorgezegd hoe Zijn heilsplan eruit ziet. Niets en niemand is in staat Zijn plan te dwarsbomen. Hij zal het volvoeren, zoals Hij het zwart op wit heeft meegedeeld in de Bijbel. Dat biedt ons hoop en zekerheid. Wat mensen zeggen of beloven, is vaak teleurstellend. Wat God belooft, dat zàl Hij doen, want God is getrouw!

Hand. 15:14

“Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit *hen* een volk aan te nemen door Zijn Naam.”

Het volk, wat hier genoemd wordt, is de gemeente, het lichaam van Christus. De gemeente hoort tot het koninkrijk van God, maar het is momenteel geen zichtbaar koninkrijk. Het is niet hier in de wereld, maar boven in de hemel. Dààr zit onze Koning en Hogepriester; aan de rechterhand Gods. Wij, gelovigen van de gemeente, zijn burgers van een rijk in de hemel (Fil. 3:20). Dat is genade van God. Pas als Hij wederkomt en Zijn voeten op de Olijfberg zet, zal Hij Zijn koninkrijk op aarde gaan oprichten; te beginnen bij Israël.

God heeft éérs de heidenen bezocht om een volk aan te nemen door Zijn Naam. Sommige vertalingen hebben hier staan “voor Zijn Naam”. In de grondtekst staat “door Zijn Naam”. Die uitdrukking komt ook voor in Hand. 10:43:

“Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal **door Zijn Naam.**”

Een ieder, die in Hem (de Here Jezus Christus) gelooft, ontvangt vergeving der zonden door Zijn Naam. In Hand. 15:14 staat, dat God de heidenen bezocht heeft, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam. Dit houdt in, dat men die Naam zou aanroepen, om vergeving van zonden te ontvangen. Dat is genade van God. Wie dat vanuit geloof doet, maakt deel uit van dat volk, het lichaam van Christus. Het maakt niet uit waar je in deze wereld woont. Iedereen, die zijn leven in geloof aan de Here Jezus Christus overgeeft, maakt deel uit van dat volk.

Hier wordt over een volk gesproken en we zeggen, dat dit de gemeente, het lichaam van Christus is. Dit hebben we geleerd uit de Bijbel; door Schrift met Schrift te vergelijken. Dit volk wordt bijvoorbeeld in Rom. 9 genoemd. Rom. 9:23-25:

23 En opdat Hij zou bekend maken den rijkdom Zijner heerlijkheid over de vaten der barmhartigheid, die Hij te voren bereid heeft tot heerlijkheid?

24 Welke Hij ook geroepen heeft, *namelijk* ons, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen.

25 Gelijk Hij ook in Hoséa zegt: Ik zal hetgeen Mijn volk niet was, Mijn volk noemen, en die niet bemind was, *Mijn* beminde.

Er wordt hier gesproken over vaten. Een vat is een omschrijving voor een mens. In dat vat kan gerechtigheid of ongerechtigheid zitten. Wanneer God Zijn gerechtigheid in een mens kan uitstorten, dan is het een vat der barmhartigheid. Zo'n mens ontvangt genade van God. Er zijn ook vaten des toorns (Rom. 9:22) en die zijn tot oneer. Dat zijn uitbeeldingen van ongelovigen.

De vaten der barmhartigheid heeft God geroepen; niet alleen uit de joden, maar ook uit de heidenen. De joden en de heidenen, die sinds de opstanding van de Here Jezus Christus tot geloof zijn gekomen, zijn vaten der barmhartigheid geworden en maken deel uit van Zijn volk. Hierbij dient te worden opgemerkt, dat de joden sinds de verwoesting van Jeruzalem (in het jaar 70 van onze jaartelling; door de Romeinen) en de daaropvolgende verstrooiing onder de volkeren, tot de heidenen gerekend worden.

Vanaf het jaar 70 van onze jaartelling was er geen joodse staat. Sinds 1948 is er weer een joodse staat. Er woont slechts een klein deel van de joden in die staat. Het grootste deel van de joden woont buiten Israël; in andere landen. Uit alle heidenen en uit de joden, kunnen mensen tot geloof in de Here Jezus komen. Een ieder, die dat heeft gedaan, behoort tot het volk van God, wat Hij nu éérs verzamelt.

Ook in de brief van Paulus aan Eféze wordt dit volk genoemd. Ef. 2:11,12:

11 Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werd van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;

12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

Er is sprake van twee groepen: heidenen, die onbesneden zijn (degenen, die de voorhuid hebben) en joden, die besneden zijn.

De natuurlijke mens heeft geen hoop. Zelfs de sterkste hoop van een ongelovige is bij het overlijden vergaan (Spr. 11:7). Een gelovige heeft wel hoop voor de toekomst. Die hoop is verankerd in de Here Jezus Christus. Hij is de Hoop der heerlijkheid (Kol. 1:27). Wie in Hem

gelooft, hééft toekomst en dus hoop. Sterker nog: wij zijn wedergeboren tot een levende hoop (1 Petr. 1:3).

Van nature waren we dood in zonden en misdaden (Ef. 2:1) en hadden we geen contact met God (“zonder God in deze wereld”, zoals hierboven in Ef. 2:12 staat). Wij waren vervreemd van het burgerschap Israëls. “Vervreemd” betekent “ver verwijderd van”. Door onze bekering zijn wij wedergeboren tot een levende hoop; door de opstanding van Jezus Christus uit de doden (1 Petr.1:3). Dat is een zekerheid, die we nooit zullen verliezen.

Dit wordt ook in het volgende vers naar voren gebracht. Ef. 2:13:

“Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.”

De heidenen waren eerst verre, maar zij zijn nu nabij gekomen door het bloed van Christus. Een mens moet dus “in” Christus Jezus zijn; met Hem verbonden zijn. Dan is hij gereinigd door het bloed van Christus, zoals we in Hand. 15:9 hebben gelezen. Door de genade van de Here Jezus Christus kan men zalig/behouden worden. Daarvoor heeft Hij Zijn bloed/leven gegeven aan het kruis. Door Zijn opstanding hebben we de mogelijkheid om deel te krijgen aan Zijn opstandingsleven. Dan zijn we niet meer ver verwijderd van God, maar zijn we nabij Hem. Sterker nog: Hij woont in ons hart en wij zijn in Christus geplaatst in de hemel (Ef. 2:6). Ef. 2:14,15:

14 Want Hij is onze vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende,
15 Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwen mens zou scheppen, vrede makende;

Christus is onze vrede. Hij heeft “deze beiden”, namelijk de gelovigen uit de joden en de gelovigen uit de heidenen, één gemaakt. Hij heeft de middelmuur des afscheidsels gebroken. Tussen God en de heidenen stond het volk Israël. Aan Israël was de wet gegeven. Deze “wet der geboden in inzettingen bestaande” heeft de Heer weggenomen. Het einde der wet is Christus (Rom. 10:4). Onder het oude verbond heerste de wet. Sinds Jezus Christus is opgestaan, kan men God dienen door genade alléén.

Vaak heeft men er moeite mee om te accepteren, dat de wet voorbij is. Hier in Ef. 2:15 staat echter duidelijk, dat de wet te niet gedaan is. Dat is gebeurd doordat de Here Jezus Christus de wet heeft vervuld (Matth. 5:17). Hij heeft de wet volbracht. Door de opstanding is het nieuwe verbond begonnen. Het kenmerk van het nieuwe verbond is niet de wet van Mozes, maar de genade.

Hij heeft de joden en de heidenen in Zichzelf tot één nieuwe mens geschapen; vrede makende. Ef. 2:16:

‘En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende.’”

Die nieuwe mens wordt hier beschreven als “lichaam”. Hij heeft joden en heidenen in één lichaam verzoend; door het kruis. Aan het kruis heeft Hij de vijandschap gedood. Die vijandschap werd in vs. 15 “de wet der geboden in inzettingen bestaande” genoemd. Die vijandschap/wet heeft de Heer door het kruis weggedaan. De Bijbel zegt, dat Christus ons verlost heeft van de vloek der wet. Hij is voor ons tot een vloek geworden (Gal. 3:13). Hij is die weg gegaan, opdat wij door de genade van de Here Jezus Christus behouden zouden kunnen worden; buiten de wet om (Rom. 3:21,22). Er is behoudenis op grond van geloof alléén.

De wet is volbracht. Dit betekent niet, dat gelovigen een bandeloos leven zouden leiden. Integendeel! (Rom. 6:1,2). Wie tot geloof gekomen is, zou tot eer van God leven! Gelovigen behoren dankbaar te zijn voor de genade, die God schenkt. We waren dood in zonden en misdaden en het enige uitzicht, was de dood; zelfs de tweede dood. Door het volbrachte werk van de Here Jezus Christus zijn we daarvan verlost; op grond van genade! Dit zou ons behoren aan te sporen om de Heer te dienen en matig, rechtvaardig en godzalig te leven (Tit. 2:12).

Door de genade zijn jood en heiden verzoend in één nieuwe mens; in één lichaam. Dat lichaam wordt in Hand. 15 een volk genoemd. Dat lichaam is de gemeente, zoals uit Ef. 1 blijkt. Ef. 1:20-23:

- 20 Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechterhand in den hemel;
- 21 Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomstige;
- 22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen;
- 23 Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Hier staat, dat Christus in de hemel is; gezeten aan de rechterhand Gods. Alle dingen zijn aan Zijn voeten onderworpen. Als we om ons heen kijken, zien we daar niets van. Om ons heen zien we allemaal ellende. Uit Hebr. 2:8 leren we, dat alle dingen aan Zijn voeten zijn onderworpen, maar dat we daar nú nog niets van zien. De Heer maakt van die macht geen gebruik. In plaats daarvan verzamelt Hij Zich een volk. Dat stond ook in Hand. 15: Hij bezoekt éérs de heidenen om uit hen een volk door Zijn Naam aan te nemen. Dat volk wordt hier in Ef. 1 “de gemeente” genoemd.

De Here Jezus Christus maakt nu nog geen gebruik van Zijn macht. In plaats daarvan is Hij bezig met de roeping en de opbouw van de gemeente, Zijn lichaam. Wanneer de Heer wederkomt, zal Hij Zijn macht openbaren aan de wereld. Dàn zal gezien worden Wie alle macht in hemel en op aarde heeft. Sinds Zijn opstanding zit Hij aan de rechterhand Gods en Hij regeert vanuit genade. Na de opname van de gemeente zal Ps. 2:8 in vervulling gaan. Dàn zal Hij eisen en zal Hij de heidenen tot erfdeel ontvangen en de einden der aarde als bezit.

Momenteel werkt Hij in het verborgene. Hij roept mensen uit de wereld en Hij brengt ze in dat ene lichaam, de gemeente. Dat lichaam is tevens een volk, wat voor de hemel bestemd is. Christus is het Hoofd van Zijn lichaam, de gemeente. Hij is het Hoofd, wat inhoudt, dat Hij Zijn lichaam bestuurt. Bij de opname van de gemeente worden Hoofd en lichaam volledig aan elkaar verbonden. Wanneer de gemeente is opgenomen, gaat God het werk m.b.t. Israël en de overige volkeren weer ter hand nemen. De “klok” voor Israël staat nu stil, omdat de “klok” van de gemeente loopt (vgl. een schaak- of damspel).

Ieder mens heeft de vrijheid om de stap te zetten en deel te krijgen aan de gemeente. Die stap is eenvoudig: kies voor de Here Jezus Christus. Neem Zijn verzoenend sterven in geloof aan. Neem Hem in geloof aan als uw Verlosser. Spreek dat in een gebed naar de Heer uit. Wie dat doet, wordt wedergeboren en maakt deel uit van het volk door Zijn Naam, de gemeente. Wie dat doet, is voor tijd en eeuwigheid geborgen in Gods hand.

Hand. 15:15,16

15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:
16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten.

Jakobus zegt, dat Gods plan in overeenstemming is met de profetieën uit het Oude Testament. In Hand. 15:14 werd gezegd wat er éérst zal gebeuren: een volk door Zijn Naam verzamelen, de gemeente. Dat is het eerste deel van het “drieluik”. In Hand. 15:16 wordt gezegd, wat er daarna zal gaan gebeuren. “Na dezen” is een terugverwijzing naar Hand. 15:14. We zijn hier aangekomen bij het tweede deel van het “drieluik”: het herstel van de vervallen hut van David.

Na de tijd van de gemeente zal de Heer wederkeren om de vervallen hut/tabernakel van David weder op te bouwen. Hier vinden we het herstel van Israël uitgelegd. Het gaat hier om het koningshuis van Israël, want David wordt genoemd. Dé Nakomeling van David, Die voor eeuwig op de troon zal zitten, is uiteraard de Here Jezus Christus. Dat werd bij de aankondiging van Zijn geboorte al voorzeggd (Matth. 1:1). De wijzen uit het oosten vroegen ook naar “de geboren Koning der Joden” (Matth. 2:1). Hij is de Zoon van David, Die de troon van David zou erven; voor eeuwig.

In de dagen van Zijn eerste komst, werd het koningschap over Israël niet opgericht. Hij predikte het evangelie tot behoudenis van Zijn volk, maar het volk heeft Hem niet aanvaard (Joh. 1:11). Na Zijn opstanding, in de tijd van Handelingen, werd het evangelie opnieuw gepredikt, maar ook toen werd Hij verworpen. De tijd van de oprichting van alle dingen is nog niet begonnen. Daarvoor is nodig, dat God Zijn Zoon uit de hemel zal zenden; op grond van de bekeering van het volk (Hand. 3:18-21). Dit is nog niet gebeurd. In Zijn wederkomst zal Hij dat koningschap over Israël wel oprichten. Dan zal men Hem wel als Koning aanvaarden.

Momenteel zien we bepaalde zaken in de wereld plaatsvinden, zoals we in het begin van deze studie hebben gezien. Er is weer een staat Israël. Dat is niet Gods werk, maar God heeft het wel in Zijn Woord voorzeggd. God heeft een gelovige staat Israël met een gelovig volk uit alle stammen op het oog. Dat zal het uiteindelijk ook worden.

Na de opname van de gemeente moet eerst nog de 70ste week van Dan. 9 verlopen. Het eerste deel van de week van zeven jaren (3½ jaar) zal uit een schijnvrede bestaan (vgl. 1 Thess. 5:3), gevolgd door 3½ jaar grote verdrukking (Matth. 24:15). Aan het eind van die 70ste week zal

het gelovig overblijfsel in Jeruzalem de Naam des HEEREN aanroepen, waarna de Here Jezus Christus Zijn voeten zal zetten op de Olijfberg (Zach. 14:4). Dit betekent, dat de gelovigen uit Jeruzalem zullen kunnen vluchten. Alle ongelovigen zullen omkomen. Het werk van God t.b.v. het volk Israël begint dus pas nà de opname van de gemeente; niet nu.

David werd eerst koning over Israël en later over alle stammen. Zo zal het ook met Christus gaan. De Here Jezus Christus zal eerst het gelovig overblijfsel uit Jeruzalem verlossen. Daarna zal Hij alle stammen verzamelen en oordelen. Het grootste deel van de stammen Israëls bevindt zich namelijk onder alle volkeren. De gelovigen uit alle stammen zullen vervolgens, onder leiding van Christus, optrekken naar het beloofde land om het op te bouwen. Dat gebeurt nadat de Heer in grote kracht en heerlijkheid is gekomen, waarna Hij Zijn engelen zal uitzenden om Zijn uitverkorenen te verzamelen uit de gehele wereld (Matth. 24:30,31).

Jakobus citeert hier Jer. 12:15. Hij haalt alleen het stukje “nadat zal Ik wederkeren” uit dit vers aan. De Heilige Geest verwijst op deze wijze naar dit Schriftgedeelte. Omdat de Heilige Geest deze profetie aanhaalt in Hand. 15, krijgt die profetie uit Jer. 12 een dubbele toepassing. Jeremia leefde in de tijd, dat Jeruzalem verwoest zou worden; destijds door Babel. Jeremia riep op tot bekering, opdat het noodlot zou worden afgewend. Het volk bekeerde zich echter niet. Als gevolg daarvan werd Jeruzalem in 587 vóór onze jaartelling door Babel verwoest; onder leiding van Nebukadnézar. De joden werd weggevoerd in ballingschap.

Jer. 12:14,15:

14 Alzo zegt de HEERE: Aangaande al Mijn boze naburen, die Mijn erfenis aanroeren, dewelke Ik Mijn volk Israël erfelijk gegeven heb; ziet, Ik zal hen uit hun land uitrukken, maar het huis van Juda zal Ik uit hunlieder midden uitrukken.

15 En het zal geschieden, **nadat** Ik hen zal uitgerukt hebben, **zo zal Ik wederkeren**, en Mij hunner ontfermen; en Ik zal hen wederbrengen, een iegelijk tot zijn erfenis, en een iegelijk tot zijn land.

De erfenis van de Heer, het beloofde land, was aan Israël gegeven. Het is Gods erfenis! Juda zou verstrooid worden onder de volkeren. De Heer kondigde hier al aan, dat Hij het huis van Juda uit het midden van de volkeren zou uitrukken (terughalen) en zou terugbrengen naar het beloofde land. Nadat het land zeventig jaren braak gelegen had, is een deel van het joodse volk teruggekeerd; ten dage van Ezra en Nehemia. In die tijd kwamen de profetieën van Zacharia, Haggai en Maleáchi.

Hier gaat de profetie letterlijk over de terugkeer van de HEERE naar Zijn volk; aan het einde van de zeventig jaar braak ligging van het land. In de tijd van Zacharia, Haggai en Maleáchi zag Hij weer om naar Zijn volk en Hij ontfermde Zich over het volk, wat terugkeerde onder leiding van Ezra en Nehemia.

In Hand. 15 zijn we honderden jaren nà de terugkeer van het volk onder Ezra en Nehemia. Daarmee krijgt de profetie een andere toepassing. Jakobus citeert deze profetie uit Jer. 12; onder leiding van de Heilige Geest. Hier wordt aangekondigd, dat de Heer zal wederkeren om de vervallen hut van David weder op te bouwen. Omdat het in Hand. 15 wordt aangekondigd, houdt dit in, dat het nog in de toekomst moet gebeuren. Sinds Hand. 15 is de Heer namelijk nog niet wedergekeerd uit de hemel. Het is dus nog toekomst. Jer. 12 spreekt over de terug-

keer van een deel van de joden uit Babel. Vanuit Hand. 15 krijgt het een profetische toepassing naar de toekomst, wanneer geheel Israël zal worden terugverzameld; na de wederkomst van de Here Jezus Christus.

Jakobus voegt feitelijk twee profetieën samen. De tweede profetie is afkomstig uit Amos 9. Op de bijgevoegde kopie zijn overigens nog veel meer teksten vermeld. Deze kopie is als bijlage bij deze studie gevoegd. Amos 9:11,14-15:

11 Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar reten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds;

14 En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israël wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelfer wijn drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelfer vrucht eten.

15 En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden gegeven heb, zegt de HEERE, uw God.

Te dien dage zal de Heer de vervallen hut van David weder oprichten. Hij zal haar scheuren herstellen. Wat aan haar afgebroken zal zijn, zal Hij weder oprichten. Hij zal haar bouwen, zoals in de dagen van ouds. Dan zal Hij de gevangenis van Israël wenden. “Gevangenis” is in de Bijbel o.a. een omschrijving voor de verstrooiing, de ballingschap. Ze leven dan niet in hun eigen land, maar als ballingen onder de volkeren. Daarin zal de Heer een ommekeer aanbren- gen.

In de tijd van de gemeente brengt God een omkeer in ons leven, wanneer wij ons in geloof tot Hem wenden en het van Hem verwachten (“Welk een omkeer heeft God in mijn leven ge- wrocht, sinds Jezus nu woont in mijn hart” zingen we dan ook terecht). Dit geldt in de toe- komst ook voor Israël. De Heer zal pas een ommekeer aanbrengen in haar gevangenis, wan- neer zij in geloof de Naam des HEEREN zal aanroepen.

De Heer zal de gevangenis van Israël wenden. Daarna zullen zij de verwoeste steden herbou- wen. Dit betekent, dat die steden éérst verwoest zijn geworden! Dit is niet wat wij willen, maar het is wel in Gods Woord voorzgd. Bijna iedereen kent Zach. 14:4, maar de verzen, die ervóór staan, kent men gewoonlijk niet (of wil men niet kennen).

De Heer is alléén met het volk, wanneer zij in geloof op Hem vertrouwt en geen verbond sluit met andere volkeren. Zulke verbonden leiden slechts tot haar ondergang. Het wordt in de Bij- bel “een verbond met de dood” genoemd (Jes. 28:15,18). Wanneer het volk zich echter in geloof tot de Heer wendt, zal Hij haar in het land planten en het land ook vruchtbaar maken. Wanneer God haar in het land plant, houdt dit tevens in, dat ze van buiten het land afkomstig is. De Israëlieten zullen van buiten het land komen. De joden, die momenteel in het land wo- nen, zullen er door de Heer uitgezet worden. Slechts een gelovig overblijfsel van Israël zal onder leiding van de Here Jezus Christus terugkeren naar het beloofde land, om dat te bou- wen.

In Matth. 24 wordt dit mooi omschreven. Matth. 24:30,31:

30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid.

31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve.

Wanneer de Heer is wedergekeerd, zal Hij Zijn engelen uitzenden, om Zijn uitverkorenen te vergaderen vanuit de vier winden; van het ene einde van de hemel tot het andere einde ervan. Ze worden vanuit de gehele aarde terugverzameld. Wie gelooft, zal met Hem terugkeren naar het beloofde land en daar door Hem gezegend worden. Ze zullen dan nooit meer uit hun land uitgerukt worden (Amos 9:15), maar dat is pas nadat de Heer is wedergekeerd.

In Amos 9:11 staat “te dien dage”. In Hand. 15 wordt uitgelegd wanneer dat is: na het tot stand komen van het volk door Zijn Naam. Dat wil zeggen: na de tijd van de gemeente. Wat nu in eigen kracht wordt opgebouwd in de staat Israël, is niet het werk van de Heer. God heeft het wel voorzeggd in Zijn Woord, maar het is geen vervulling van beloften! De beloften van God worden slechts vervuld aan een gelovig volk!

Hand. 15:17

“Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet.”

We zijn nu aangekomen bij het derde deel van het “drieluik”.

Nadat Israël hersteld is op grond van geloof en in het beloofde land is gekomen, zullen de overblijvende mensen, namelijk uit de heidenen, de Heer zoeken en behouden worden. In de tijd na de gemeente zullen de volken in opstand zijn tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde (Ps. 2:1-3). De volkeren zullen dan geregeerd worden door het beest uit de zee (Opb. 13:1 v.v.). De Heer zal wederkeren voor Zijn volk Israël. Dan zal het land herbouwd worden. In die tijd zal een deel van Israël uitgaan over de gehele aarde om het evangelie van het koninkrijk te prediken. Daardoor zullen mensen uit de heidenen/volkeren tot geloof komen en de Heer gaan zoeken. In die tijd zal een engel het eeuwig evangelie prediken (Opb. 14:6,7). Wie dat evangelie gelooft, zal behouden worden.

Uiteindelijk zal het ertoe leiden, dat uit alle volkeren een grote schare zal komen, die niemand tellen kan (Opb. 7:9). De schare is afkomstig uit de grote verdrukking (Opb. 7:14). Dit gaat niet over de grote verdrukking, die over Israël zal komen (Jer. 30:7), maar over de grote verdrukking, die over alle volkeren zal komen. Het wordt de benauwdheid der volken genoemd (Luk. 21:25). Na de 70ste week van Dan. 9 zal er over de overige volkeren namelijk ook een grote verdrukking/benauwdheid komen. Degenen, die uit de volkeren tot geloof zullen komen, hebben hun klederen gewassen in het bloed van het Lam (Opb. 7:14). Over dat gelovige

overblijfsel uit de volkeren wordt hier in Hand. 15:17 gesproken. Zij zijn gelovig en mogen het aardse koninkrijk binnen gaan.

Hand. 15:18

Dit gedeelte wordt afgesloten met het prachtige vers:

“Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend.”

Alles, wat God gedaan heeft, doet en nog zal doen, was vanaf de eeuwigheid al bekend. God is de eeuwige God. Hij heeft het voorzegd in Zijn Woord. Het was al bekend voordat deze wereld tot stand kwam. Het is het voornemen der eeuwen (Ef. 3:11). Hij voert alles uit, zoals Hij het beschikt heeft. Het zàl gebeuren! Dit is een heerlijke bemoediging voor iedere gelovige.

De satan gaat rond als een briesende leeuw, maar hij is niet in staat om het Plan van God te dwarsbomen. Integendeel! God, Die machtig is, de Schepper van hemel en aarde, gebruikt de satan om tot Zijn doel te komen; voor het vervullen van Zijn heilsplan.

God heeft alle zaken in Zijn Woord meegedeeld. Alles zal op Zijn tijd vervuld worden. Hij heeft alles van te voren verordineerd en alles zal verlopen naar de raad van Zijn wil (Ef. 1:11). De mens doet er daarom goed aan om zich voor die God te verootmoedigen. Het is voor de mens mogelijk om het plan van God te leren kennen. Daarvoor is nodig:

- Geloof. Men moet een gelovige zijn, want anders begrijpt men niets van de Bijbel. Wie gelooft, heeft Heilige Geest ontvangen, Die in al de Waarheid leidt (Joh. 16:13).
- Een gelovige dient tijd vrij te maken, om -in geloof- het Woord van God te onderzoeken. Onderzoek der Schriften is noodzakelijk om Gods plan te leren verstaan. Dat kan individueel, of samen met broeders en zusters. God heeft ook leraars gegeven, tot opbouw van het lichaam van Christus (Ef. 4:11,12).

Bent u een kind van God? De Bijbel zegt: Wie gelooft, hééft eeuwig leven! Het enige, wat nodig is, is geloof! Joh. 3:36:

“Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.”

Geloof is een ernstige zaak. Er zijn slechts twee mogelijkheden: men gelooft in de Here Jezus Christus en in Zijn verlossingswerk en heeft op grond daarvan eeuwig leven, óf men gelooft niet in Hem, maar wijst Hem af en gaat voor eeuwig verloren. Deze keuze dient ieder mens tijdens zijn leven te maken. Na de dood krijgt men geen tweede kans! Het is de mens gezet eenmaal te sterven en daarna komt het oordeel (Hebr. 9:27). Het is nú, tijdens dit leven, of nooit! Daarom: kies voor de Here Jezus Christus! Kies het Leven!

Bijlage

Hand. 15:14 t/m 18: Volgorde van Gods plan / werk (vs. 18):

- 1 *een volk uit de heidenen* (vs. 14)
- 2 *herstel van (het koningschap in) Israël* (vs. 16)
- 3 *een overblijfsel uit de heidenen* (vs. 17)

I.o.m. oudtestamentische profeten (vs. 15): **geciteerd: Jer. 12:15 + Amos 9:11.**

Hand. 15:14 Volk (Grieks: laos) uit de heidenen (Grieks: ethnos) aannemen.

2 Kor. 6:16; Tit. 2:14 (eigen volk); Rom. 9:24,25 Ef. 2:11-22 (in één lichaam verzoend) - Ef. 1:22,23: het lichaam van Christus = de Gemeente.
Door Zijn Naam - Hand. 10:43 (door het geloof: vergeving van zonden).

Hand. 15:16 Nà dezen (vs.14: *volk uit de heidenen aannemen: voltooiing van de Gemeente*).

zal Ik wederkeren (a),
en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is (b)
en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen (c)
en Ik zal denzelven weder oprichten (d)

(a) **Jer. 12:15** En het zal geschieden, nadat Ik hen zal uitgerukt hebben, **zo zal Ik wederkeren** (1), en Mij hunner ontfermen (2); en Ik zal hen wederbrengen (3), een iegelijk tot zijn erfenis, en een iegelijk tot zijn land.

- (1) Ik zal wederkeren: Zach. 2:10,11 + 8:3; (Jes. 2:2-5); Deut. 30:9; Zach. 14:4.
- (2) Mij hunner ontfermen: Deut. 30:3; Ps. 102:14; Jes. 30:18,19; Jer. 30:18; Micha 7:19.
- (3) Ik zal wederbrengen: Jer. 23:3-8; Jer. 29:14; Jer. 32:37; Eze. 34:16 — 12 (in de dag des HEEREN); Eze. 39:25.

(b) Herstel van het koningschap in Israël: Jes. 9:5-7; Jes. 11:1,9-14; Jer. 30:7-10 + 3; Jer. 33:26; Ezech. 37:21-25; Hos. 3:5 - 6:1-3 (na 2 dagen; op de 3^e dag: 2 Petr. 3:8-10 (2 dagen van 1000 jaren verlopen tot de aanvang van de dag des HEEREN)).

(c) **Amos 9:11** Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar retent vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als *in* de dagen van ouds; Vgl. Amos 9:11-15; Jes. 61:4; Jer. 31:4; Ezech. 36:27-36.

(d) Jes. 58:12 - 8,9; Hand. 1:6; Hand. 3:19-21 (de tijden der wederoprichting aller dingen voor Israël beginnen als Jezus Christus uit de hemel wederkomen zal).

Hand. 15:17 De overblijvende heidenen zullen de Heere zoeken. Gelovig overblijfsel uit alle heidenen in de dagen van de wederkomst van Christus. Amos 9:12.

Opb. 15:4; Opb. 7:9-17 (de grote schare uit de grote verdrukking).

Hand. 15:18 Vgl. Jes. 46:9,10; Ef. 1:11; Ef. 3:11; Hebr. 4:3.